De appeldieven en De Blaauwkuip

Martinus Johannes Cornelis Weegenaar

bron
Martinus Johannes Cornelis Weegenaar, *De appeldieven en De Blaauwkuip*. Lutkie & Cranenburg, 's-Hertogenbosch 1854

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/weeg001appe01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

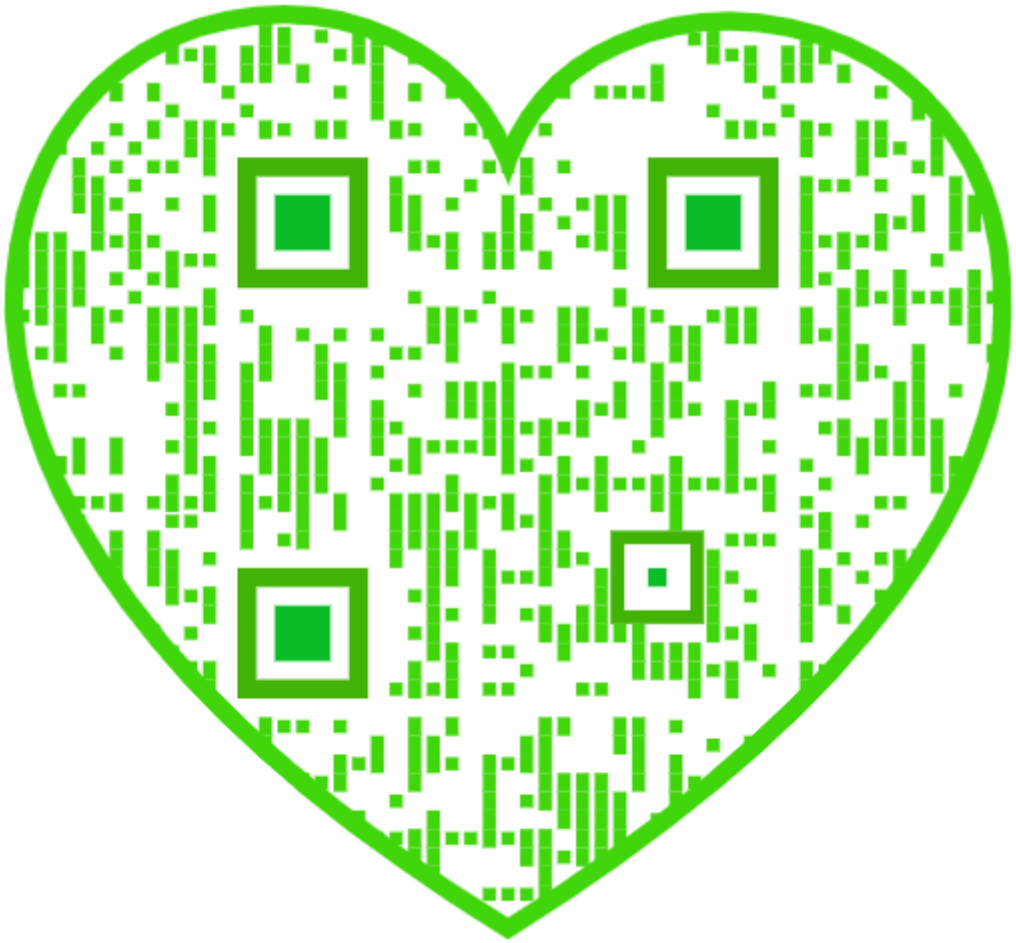

De historie van vier appeldieven.

Ginds in den tuin van KRELIS-Oom,
Daar stond een prachtige Appelboom,
Hij hief zijn kruin hoog in de lucht,
Beladen met de rijpste vrucht.

Maar KRELIS-Oom houdt trouw de wacht,
Zijn fruit, dat ieder tegen lacht,
Heeft vaak de schooljeugd reeds verleid,
Bekoorde sterk hunne eerlijkheid.

Maar wilde FRITS, een looze guit,
Krijgt zin in 't overheerlijk fruit,
Hij denkt aan straf noch aan gevaar,
Maar roept zijn makkers bij elkaâr;
'Wie gaat er mêe naar KRELIS-OOM,
Daar staat een lekkere Appelboom,
Komt, volgt mij rustig langs dit pad,
Want KRELIS-Oom is naar de stad!'
En PIET en JOB en domme KLAAS,
Die luistren naar den stelersbaas
En ijlen naar den App'lenboom,
Ginds in den tuin bij KRELIS-Oom.
De domme KLAAS zit boven in
En knabbelt regt naar hartezin,
De wilde FRITS volgt op den voet
En doet zich aan het fruit te goed;
Klein JOBJE grijpt een vetten tak
En vult zich vlug den grooten zak,
Bol PIETJE scharrelt maar in 't rond
En raapt de App'len van den grond.

Maar KRELIS-Oom hield trouw de wacht,
Dat had ons volkje niet verwacht,
Hij liet de dieven stil begaan
En komt met de policie aan.

Naauw zien de jongens KRELIS-Oom
Of springen ijlings uit den boom
En FRITS roept: Jongens! loopen maar!
Daar is vooreerst nog geen gevaar!
De domme KLAAS loopt als een haas
Hij vreest den stok van KRELIS-Baas
En FRITS en JOBJE vlug ter been
Zij klimmen over 't haagje heen.
Bol PIETJE volgt denzelfden weg
Maar ach! blijft hangen aan de heg.
Oom KRELIS hitst zijn bulhond aan.
Deez' bragt de dieven vlug tot staan,
Tot KRELIS met de Veldwacht kwam
Die zijn gevangnen medenam.

O bittre schande! zie eens hier,
Daar gaan de dieven alle vier,
En heel de schooljeugd ziet het aan
Hoe zij naar 't schandlijk tuchthuis gaan.
Men brengt de knapen achter slot,
En in een aaklig, donker kot,
Daar zitten zij, hun leed is groot,
Op water en beschimmeld brood.

Voorwaar, die les heeft goedgedaan,
Zij zullen niet meer stelen gaan;
Zij leerden hoe begeerlijkheid,
Tot misdaad en tot schande leidt.

Baldadigheid.

In dat huis met schoone pui
Wonen heele rijke lui.
Jan de verwer kreeg bevel,
Om, heel netjes en heel snel,
Deze pui in haar geheel
Op te verwen in het geel.
Janbaas grijpt zijn groote kwast
En hij kwijt zich van zijn last,
Zoo 't een knappen baas betaamt
Dien zijn arbeid nooit beschaamt
Eens liet Jan zijn verwpot staan,
Om ten middagmaal te gaan;
Daar had Karel opgeloerd,
Met zijn vriend, een' looze ploert;
Zie hij schildert, vol van vuur
En bekladt den heelen muur,
Janbaas ziet zijn verw vermorst
Wie dat schelmstuk wagen dorst!

Heel in 't blaauw, van kop tot teen,
Stuurt nu Janbaas Karel heen,
Ook zijn makker, welk een pret!
Is in bergblaauw afgezet.
Haar en oogen alles blaauw
Buis en broek! toe, loopt maar gaauw!
Dat ge u uit de voeten maakt
Eer gij onder 't voetvolk raakt.
Aanstonds gaan de scholen uit
En dan spant het, blaauwe guit,
En het dartel straatgespuis
Brengt u in triomf naar huis-
Karel had geducht geleerd
En hij heeft zich ook bekeerd,
Nimmer zal hij 't meer bestaan
Om uit schilderen te gaan.

's Andrendaags kwam Karel weêr
Maar hij trof 't niet deze keer;
Zoek maar niet naar verw en kwast
Jan heeft beter opgepast,
Om het hoekje van de straat
Waar hij op den uitkijk staat,
Schiet hij eensklaps woedend uit,
En hij pakt den kleinen guit;
Met zijn makker; die hij bei
Meêneemt naar zijn verwerij.
Wacht, hier hebt ge verw en kwast,
In de blaauwkuip, kleine gast!
En hij geeft hun bei een bad
In het vuile blaauwe nat;
Wat hij schreeuwt of aan mag gaan
Karel moet de kuur doorstaan.